

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Udrag fra Den christne Tro og den christelige Lærdom

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Grundtvigs værker", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University, s. 68. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/catalog/gv-1859_1253-txt-shoot-idm239/facsimile.pdf (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

lagt i Apostlernes Mund af Herren selv, for at de skulde lægge den i hele Menighedens Mund, som freuet staaer hos Propheten: denne er min Pagt med dem, siger Herren: min Mand, som er over dig, med Ordene, som jeg har lagt i din Mund, skal ikke vige fra din Mund, eller din Sæds Mund. Denne Grund-Judvending maatte vistnok, hvis Magten var som Agten, ikke blot nedbryde min Paastrand om Troens-Bekendelsen, men nedbryde al **Sikkerhed** paa Troens Enemærker, ja, den vilde bortføie alle Mand's- og Hgtheds-Mændemærker fra den Christne Menighed, og undergrave al Tro baade paa Daabens og Nadverens Indstiftelse af Vorherre Kristus selv, ja, undergrave selve Troen paa, at Jesus er Guds eenbaarne Søn, Troens og Menighedens levende Grundvold; men det kan just derfor aldrig falde mig eller nogen anden oplyst Christen ind, enten at tage det mindste af vor nødvendige Paastrand tilbage, eller at ville forvare den levende Kirkehistorie, som Menighedens Troens-Bekendelse ved Daaben er, enten med eller mod den døde Kirkehistorie paa Papiret, endfige da med eller mod nogle enkelte Skriveres efterladte Papirer, hvis Hgthed altid er mere eller mindre tvivlsom, og som, naaer de er allerwægtigst, kun betegne nogle Enkeltmænds Tankegang, Erfaring og Dplysning, der slet intet veier imod hele Menighedens Vidnesbyrd, og har egentlig slet ikke hjemme i Troens, men kun i Lærdommens og Læseverdenens Historie. Om det nemlig endog, efter Sagens Beskaffenhed, var mueligt, ved Hjælp af Apostel-Skriften og den

skrevne Kirkehistorie, at giendrive alle Indvendinger imod den apostoliske Troens-Bekendelses æstfelige Hgthed, som den uforanderlige og uforbederlige Troens-Regel for den hele Menighed, saa maatte vi dog aldrig lægge Bægt derpaa, som om det var der ved, at Menighedens Vidnesbyrdet blev troværdigt, thi da lagde vi atter vor egen Lærdom til Grund for **Menighedens Tro**, og det er, efter Skriften, vel at høre Herrens Ord, men ikke giøre derefter, og, som Daaren, at bygge paa Sand, istedenfor paa Klippegrund.

Som Vjsets ægte Born, der immer stemme som himmelske Smaalys i Verden og jaaledes giøre Vjsets Gienninger, vil og skal vi vist nok, efter Gønt, ved Leilighed vise, hvor langt det er fra, at enten Apostel-Skriften eller i det hele den skrevne Kirke-Historie, rigtig betragtes og fortaaet, skulde modfige eller svække Menighedens levende Vidnesbyrd, og derhos vise, hvilke usle Papirs-Lapper det er, man har sillet op mod dette eenstemmige Menighedens Vidnesbyrd ved Daaben, der er som Verdens-Havets Brusen; men hverken maae vi dog lidt eller meget bygge Menighedens Troen paa sige Dplysninger, eller paa noget Andet end Herren selv og hans Menighed. Vigesaalidt kan vi, ved Daaben og Nadveren, og i Betragtningen af Menighedens Forhold dertil, adfille hvad Gud har sammenfæiet, kan hverken stille Forsagelsen fra Troens-Bekendelsen, som kun forenede udgiør Daabs-Pagten, eller stille Daabs-Pagten fra Daabs-Seiglet, eller i noget af Herrens Munds-Ord til os stille

